

μάλιστα μέρος τῶν ἀρπαγόντων, καὶ περὶ πλέον ὅτι οἱ δύο ρηθέντες γυμνωμένοι, διὰ τὴν διατηρηθεῖσαν παρ' αὐτῶν εἰλικρίνειαν εἶν' ἄξιοι ὥστε νὰ τοὺς δοθῇ ὁ ὅρκος διὰ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ποσότητος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει:

1ον) Ὁ Γιάννης Γιαλούρης εἶν' ὑπεύθυνος διὰ τὴν γενομένην πειρατείαν πρὸς τὴν Μαρίαν τοῦ ποτὲ Γεωργίου Κουμούτση καὶ πρὸς τὸν Μιχαὴλ Νικολάου.

2ον) Ἡ Μαρία τοῦ ποτὲ Γεωργίου Κουμούτση εἶν' ὑπόχρεως νὰ ὀρκισθῇ μὲ τὴν θρησκευτικὴν τελετὴν, «ὅτι τὰ ἐναπολειφθέντα πράγματα ἦσαν ὅποια τὰ ἐφάνερωσεν ἡ αὐτὴ εἰς τὴν δι' ἀντιπαραστάσεως μὲ τὸν Γιάννην Γιαλούρη ἐξομολόγησίν της τῆς 20 Νοεμβρίου 1828».

3ον) Ὁ Μιχαὴλ Νικολάου εἶν' ὁμοίως ὑπόχρεως νὰ ὀρκισθῇ μὲ τὴν θρησκευτικὴν τελετὴν, «ὅτι τὰ χρήματά του ἦσαν ὅποια τὰ ἐφάνερωσεν εἰς τὴν ἐξομολόγησίν του».

4ον) Ὁ Γιάννης Γιαλούρης, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὅρκου καὶ τῶν δύο, εἶν' ὑπόχρεως νὰ πληρώσῃ τὴν τιμὴν τῶν ἐναπολειφθέντων πραγμάτων κατ' ἐκτίμησιν δύο δοκίμων παρ' ἑκατέρων τῶν μερῶν ἐκλεκτέων, κ' ἐν ἀρνήσει θάτερον, παρὰ τοῦ Δικαστηρίου, ὁμοίως καὶ τὰ χρήματα τοῦ Μιχαὴλ Νικολάου, διαφυλαττομένου εἰς τὸν αὐτὸν Γιαλούρη τοῦ δικαίου τῆς κατὰ τῶν συντρόφων του ἀγωγῆς, ὡς διαφυλάττεται καὶ εἰς τούτους τὸ δίκαιον τῆς ὑπερασπίσεως.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν εἰκοστὴν πρώτῃν Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἰω. Γ. Γιαννετᾶς

Ὁ Γραμματεὺς

Ἐδουάρδος Μάσσων

N. Γ. Παγκαλάκης

Γεώργιος Ἀθανασίου

Καταχωρηθεῖσα μὲν ἀπαράλλάκτως μὲ τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διευθυνθὲν πρωτότυπον, ἐπικυρωθεῖσα δὲ κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 2519 διαταγὴν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ Γραμματεὺς

N. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 53

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Θεωρήσασα τὴν ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου 1828 διεύθυνσιν τῆς Γραμματείας τῆς

Ἐπικρατείας, δι' ἧς διευθύνει πρὸς τὸ Δικαστήριον ἀναφορὰν τοῦ κατὰ τὰς Βορ. Κυκλάδας Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος,

Θεωρήσασα τὴν ρηθεῖσαν ἀναφορὰν τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου τῆς 22 Σεπτεμβρίου 1828, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι εἰς τὴν Μύκονον ἔφθασε βομβάρδα, ὀνόματι «*Ἄ γ ι ο ς Φ ρ α γ κ ί σ κ ο ς*», τοῦ πλοιάρχου Ἀ. Μάστορα, Παξινοῦ, ὑπὸ ἱεροσολυμικὴν σημαίαν, ἔχουσα φορτίον ξυλικὴν τουρκικὴν, καὶ διὰ τοῦτο διέταξε τὴν Δημογεροντίαν Μυκόνου νὰ κρατήσῃ τὸ φορτίον αὐτῆς,

Θεωρήσασα τὰς ἀπὸ 19 Σεπτεμβρίου καὶ 27 Ὀκτωβρίου 1828 ἀναφορὰς τῆς Δημογεροντίας Μυκόνου πρὸς τὸν αὐτὸν Ἐκτακτὸν Ἐπίτροπον, παρασταινούσας περιστατικῶς πῶς ἀνεκαλύφθη ἡ τουρκικὴ ἰδιοκτησία καὶ περικλειούσας τὸ ναυλοσυμφωνητικόν, τὴν δήλωσιν καὶ τὰς ἐγγράφους ὁμολογίας τοῦ πληρώματος τῆς βομβάρδας,

Θεωρήσασα τὸ ἀπὸ 28 Αὐγούστου 1828 ναυλοσυμφωνητικὸν γενόμενον εἰς τὸ ἐν Κῶ Αὐστριακὸν Ἀντιπροξενεῖον, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Τοῦρκος Μουσταφᾶς Γεβρεμάκογλους ἐναύλωσε τὴν ρηθεῖσαν βομβάρδαν καθ' ὅλην τὴν περιοχὴν τῆς (*a scanzo*) μὲ ναῦλον γροσίων 2100, διὰ νὰ φορτώσῃ εἰς Κιόβατα διὰ Κρήτην,

Θεωρήσασα τὴν ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1828 γενομένην ἐν Κῶ δήλωσιν τῆς αὐτῆς βομβάρδας, διαλαμβάνουσας ὅτι ὁ Ἀθανάσιος Μάστορας ἐφόρτωσεν εἰς διαταγὴν του σανίδας 3000 καὶ τράβες 20,

Θεωρήσασα 14 ἀντίγραφα ὁμολογιῶν τοῦ πληρώματος τῆς βομβάρδας γενομένων ἐνώπιον τῆς ἐν Μυκόνῳ Δημογεροντίας, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξάγεται ὅτι, πλὴν τῆς ξυλικῆς, ἐμπεριείχοντο εἰς τὸ φορτίον τῆς βομβάρδας καὶ 1000 κοιλὰ κριθῆς, ἥτις ἐπωλήθη εἰς Χίον παρὰ τοῦ Ἀθανασίου Μάστορα πρὸς γρόσια 5.25,

Θεωρήσασα τὴν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου γενομένην ὁμολογίαν τοῦ Ἀθανασίου Μάστορα τῆς 7 Νοεμβρίου καὶ τὴν τοῦ Ἰω. Γεωργίου, Κυπρίου, ναύτου τῆς βομβάρδας, τῆς 22 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς 1828,

Θεωρήσασα τὴν ἀπολογίαν του τῆς 26 Νοεμβρίου 1828,

Ἡ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκει ὅτι πρέπει νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς τὰ ἑξῆς:

1ον) Ἐὰν αἱ φορτωθεῖσαι σανίδες εἰς τὴν βομβάρδαν «*Ἄ γ ι ο ς Φ ρ α γ κ ί σ κ ο ς*» εἶναι ἰδιοκτησία ἐχθρικὴ καὶ ἔὰν ὁ πλοίαρχος εἴν' ὑπεύθυνος διὰ τὸ σῶν τῆς ὅλης ποσότητος.

2ον) Ἐὰν εἶναι ἰδιοκτησία ἐχθρικὴ ὁμοίως καὶ τὸ κριθάρι.

3ον) Ἐὰν εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς 2ας περιπτώσεως πρέπει νὰ εἶναι ὑπεύθυνος καὶ διὰ τὸ σῶν τῆς παραληφθείσης ποσότητος.

4ον) Ἐὰν τὸ πλοῖον εἴν' ἐχθρικὴ ἰδιοκτησία καί, ὑποτιθεμένης ἀμφιβολίας, ποῖα εἶναι τὰ προφυλακτικὰ μέτρα.

Πρὸ τοῦ νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν ρηθέντων ζητημάτων, τὸ Δικαστήριον προεκθέτει τὰ προκύπτοντα ἐκ τῆς ἐρωταποκρίσεως τοῦ ρηθέντος πλοιάρχου Ἀθανασίου Μάστορα.

Ἀποδεικνύεται:

1ον) Ὅτι τὸ πλοῖον δὲν εἶναι ἰδικόν του, ἀλλ' ὅτι, ὡς λέγει, τὸ ἐν τρίτον εἶναι ἰδικόν του, τὸ ἄλλο ἐνὸς Μυτιληναίου καὶ τὸ ἄλλο ἐνὸς ἐκ Δαμιάτου, ὅπου τὸ ἡγόρασε.

2ον) "Οτι, ἐπειδὴ εἶχε λογαριασμοὺς παρασταίνοντας ζημίας, ἐπώλησε τὸ πλοῖον εἰς τινα συμπατριώτην του ὀνόματι Γεώργιον Δαλιέτον κατοικοῦντα εἰς Μύκονον, καὶ ὅστις, κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ πλοιάρχου, τὸ ἡγόρασεν οἰκονομικῶς.

3ον) "Οτι εἰς Κύπρον παρέλαβεν 100 τάλληρα ἀπὸ τὸν Ν. Κεφαλᾶν, διὰ ν' ἀγοράσῃ μυλόπετρας καὶ νὰ τὰς μετακομίσῃ εἰς Κύπρον, ἀλλ' ἀγοράσας αὐτάς, ἀντὶ νὰ τὰς μετακομίσῃ εἰς Κύπρον, τὰς μετεκόμισεν εἰς Κρήτην, ὅπου καὶ τὰς ἐπώλησε.

4ον) "Οτι, ἀντὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Κύπρον διὰ νὰ δώσῃ λογαριασμὸν εἰς τὸν κεφαλιστήν, ὑπῆγεν εἰς Κῶ διὰ νὰ εὗρῃ ναῦλον.

5ον) "Οτι ἐκεῖ ἐναύλωσε τὸ πλοῖόν του καθ' ὁλοκληρίαν (*a scanzo*) εἰς τὸν Τοῦρκον Μουσταφᾶν Γεβρεμάκογλον διὰ Κρήτην.

6ον) "Οτι τὸ φορτίον του συνίστατο εἰς σανίδας καὶ κριθάρι.

7ον) "Οτι ἐν ἄλλο πλοῖον ἰονικὸν ἐναυλώθη ἀπὸ τὸν αὐτὸν Τοῦρκον, διοικούμενον παρὰ τοῦ πλοιάρχου Δημητρίου Φωκᾶ, καί, ὡς οἱ ναῦται λέγουν, παρὰ τοῦ Δημητρίου Ἰγγλέση. Εἰς αὐτὸ δὲ τὸ ἰονικὸν πλοῖον εἰσέβη καὶ ὁ Τοῦρκος.

8ον) "Οτι ἀγροεῖται νομίμως τὸ αἷτιον, διὰ τὸ ὁποῖον ὁ Μάστορας ἀπεχωρίσθη ἀπὸ τὸ ἰονικὸν πλοῖον.

9ον) "Οτι, ἀντὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς Κρήτην δι' ὅπου διευθύνετο, ὑπῆγεν εἰς Χίον, ὅπου: 1ον Ἐπώλησε τὸ κριθάρι. 2ον Ἐπεμψεν ἐκεῖθεν σανίδας εἰς τὴν ἐν Μυκόνῳ οἰκίαν του.

10ον) "Οτι εἰς Χίον, ὡς ἐὰν εἶχε τελειώσει τὸ ταξίδι, ἔκαμε τὴν διανομὴν τῶν μεριδίων εἰς τοὺς ναύτας του, τὸ ὁποῖον ἐξάγεται ἀπὸ τῶν ναυτῶν του τὰς ὁμολογίας.

11ον) "Οτι μετέβη ἔπειτα εἰς Μύκονον, ὅπου κατοικεῖ μὲ τὴν οἰκογένειάν του (προσκληθεῖσαν ἐκεῖσε τὸν παρελθόντα Μάρτιον ἢ Ἀπρίλιον) καὶ ὅπου διέθεσε κατὰ θέλησίν του μέρος τῶν σανίδων.

12ον) "Οτι οἱ ναῦται τὸν ἐκατηγόρησαν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ὡς κρατοῦντα τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ Τοῦρκου, διότι δὲν τοὺς ἄφησε νὰ κάμουν κατάχρησιν.

Περὶ τῆς σημαίας τοῦ πλοίου εἶναι ἀξιοπαρατήρητα τὰ ἑξῆς:

13ον) Ὁ Μάστορας ἦτο πλοίαρχος πλοίου ἰονικοῦ, ὡς αὐτὸς ὁμολογεῖ, ἔχων ἔγγραφα ἐκ Κερκύρας, ἐπώλησε δὲ τὸ πλοῖον εἰς Δαμιάτην καὶ παρέδωκε τὰ ἔγγραφα, ὡς λέγει, εἰς τὸν ἐκεῖ Πρόξενον.

14ον) "Οτι πωληθέντος τοῦ πλοίου εἰς Δαμιάτην ὕψωσεν ἱεροσολυμικὴν σημαίαν, διότι ὁ ἐκεῖ Πρόξενος δὲν τὸν ἐσυγχώρησε τὴν ἀγγλικήν.

15ον) "Οτι ἀπελθὼν εἰς Κύπρον, ὅθεν ἐφόρτωσεν οἶνον μὲ ναῦλον διὰ Σύραν, συμπαραλαβὼν εἰς τὸ πλοῖον καὶ τινα ἐπὶ τοῦ φορτίου (*sopracarico*) ἔλαβε τὴν ἰονικὴν σημαίαν, ἀλλὰ διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν πατρίδα του (*ripatriare*).

16ον) "Οτι εἰς Σύραν ὕψωσε πάλιν τὴν ἱεροσολυμικὴν σημαίαν καὶ ἔπειτα εἶπεν ὅτι τὴν ὕψωσε εἰς Μύκονον.

17ον) Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε λεχθέντων φαίνεται ὅτι ὁ Παξινὸς οὗτος, νεωστὶ μετοικῆσας εἰς Μύκονον: 1ον Ὑψώνει ξένην σημαίαν ἐμβαίνων ὑπὸ ὑπεράσπισιν ἀλλοτρίαν πάσης φυσικῆς θέσεώς του. 2ον Ἀποκαθίσταται ὑποπτος ἢ διαγωγή του ἐκ τῆς οἰκονομικῆς πρὸς τὸν Δαλιέτον πωλήσεως τοῦ πλοίου μὲ σκοπὸν ἴσως τοὺς συνιδιοκτητὰς τοῦ πλοίου. 3ον Ἀποκαθίσταται ὑποπτος ἢ διαγωγή του πρὸς τὸν

Νικόλαον Κεφαλᾶν, ὅστις τὸν ἔδωκε 100 τάλληρα διὰ ν' ἀγοράσῃ μυλόπετρας, καθότι δὲν ἐπέστρεψε πλέον εἰς Κύπρον, ἴσως διὰ νὰ μὴ τ' ἀποδώσῃ.

Τούτων προεκτεθέντων, ἡ Ἐπιτροπὴ ἐνασχολουμένη ἐπὶ τοῦ πρώτου μέρους, εἰς δὲν δηλαδὴ τὸ φορτίον τῶν σανίδων εἶναι ἐχθρική ἰδιοκτησία,

Π α ρ α τ η ρ ε ῖ :

1ον) Ὅτι ὡμολογήθη παρὰ τοῦ αὐτοῦ πλοιάρχου καὶ παρ' ὅλου τοῦ πληρώματος ὅτι τὸ φορτίον τῆς ξυλικῆς, ἂν καὶ εἰς τὴν δὴλῶσιν τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1828 δηλοποιεῖται ὡς ἰδιοκτησία τοῦ πλοιάρχου, εἶναι ἰδιοκτησία τοῦ Μουσταφᾶ, ὁμολογία αὕτη ἣτις ἐνισχύεται κ' ἐκ τοῦ ναυλοσυμφωνητικοῦ τῆς 28 Αὐγούστου 1828, γενομένου εἰς τὸ ἐν Κῶ Ἀγγλικὸν Ἀντιπροξενεῖον.

2ον) Ὅτι ὁ πλοίαρχος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν δηλοποιηθεῖσαν ἐκ τοῦ ναυλοσυμφωνητικοῦ ποσότητα, ὄντος ὑπογραμμένου παρὰ τοῦ πλοιάρχου καὶ περιέχοντος τὴν θετικὴν καὶ ἀναμφίβολον φορτωθεῖσαν ποσότητα.

3ον) Ὅτι εἰν' ἀπαράδεκτος πᾶς ἀφαίρεσις ἐκ τῆς ρηθείσης ποσότητος, διότι:

- α. Ὑπάρχει ἡ θετικὴ δὴλῶσις παρὰ τοῦ αὐτοῦ ὑπογραμμένη,
- β. Ἀποδεικνύεται ἡ παρ' αὐτοῦ γενομένη κατάχρησις εἰς Χίον,
- γ. Ἡ ἄλλη κατάχρησις ἡ γενομένη εἰς Μύκονον,
- δ. Ἡ ἀπόκρυψις τῆς ἐχθρικῆς ἰδιοκτησίας καὶ ἡ πρᾶξις τοῦ ἀπρεποῦς καὶ ἀδίκου σφετερισμοῦ.

Περὶ δὲ τοῦ δευτέρου μέρους, εἰς δὲν δηλαδὴ τὸ φορτωθὲν καὶ πωληθὲν εἰς Χίον κριθάρι ἦτον ἰδιοκτησία τοῦ Τούρκου ἢ τοῦ πλοιάρχου, ὡς οὗτος λέγει:

Ἡ Ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ:

1ον) Ὅτι τὸ ναυλοσυμφωνητικὸν περιέχει τὸν ναῦλον τοῦ πλοίου καθ' ὁλοκληρίαν (a scanzo), κ' ἐπομένως τὸ φορτίον πρέπει νὰ ἐκληφθῇ τοῦ ναυλωτοῦ ἀνελλιπῶς.

2ον) Ὅτι, εἰς δὲν τὸ κριθάρι τὸ ὁποῖον εἶναι σημαντικὸν μέρος τοῦ φορτίου ἀνῆκεν εἰς τὸν πλοίαρχον, ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ δεύτερον ναυλοσυμφωνητικὸν τὸ ὁποῖον ὁμοῦς δὲν ἔγινε.

3ον) Ὅτι ὁ Τούρκος μόνος ἠδύνατο νὰ λάβῃ τὴν ἄδειαν τῆς ἐξαγωγῆς, διότι ὡμολογήθη ὅτι ἡ ἐξαγωγή ἀπ' ἐκεῖνον τὸν τόπον ἦτον ἀπηγορευμένη.

4ον) Ὅτι ὁ πλοίαρχος δὲν ἔχει, εἰ μὴ μόνον τὸ γυμνόν του λέγειν, ὅτι τὸ κριθάρι εἶναι ἰδική του ἰδιοκτησία, καθότι δὲν ἀπέδειξε ποσῶς οὔτε τὴν ὑπαρξίν τοῦ κεφαλαίου του οὔτε τὴν ἀγοράν.

5ον) Ὅτι, εἰς δὲν τινες ναῦται ὁμολογοῦν ὅτι λέγει ὁ πλοίαρχος, εἶναι ἀξιοπαρατήρητον:

α. Ὅτι ὅλοι τὸ ἔχουν ἐξ ἀκοῆς παρὰ τοῦ πλοιάρχου.

β. Ὅτι, διότι τὸν εἶδαν νὰ ἐβγάλλῃ σακκούλι ἐκ τοῦ πλοίου, τοῦτο δὲν θέλει νὰ εἴπῃ ὅτι εἶχε χρήματα, οὔτε ὅτι ἐχρησίμευσαν εἰς τὴν ὅλην ἀγοράν τοῦ κριθαρίου.

γ. Ὅτι κανεὶς δὲν ἐξεύρει οὔτε λέγει τὸ πὼς ἐξεύρει ποῖα εἶδη νομισμάτων καὶ ποῖα ποσότης ἐμπεριείχετο εἰς τὸ σακκούλι.

δ. "Οτι τελευταῖον αἱ ρηθεῖσαι ἄτακτοι δηλοποιήσεις τῶν ναυτῶν γίνονται ὑποπτοι, καθότι αὐτοὶ ἔχουν συμφέρον ὡς ὄντες μὲ τὸ μερίδιον.

ε. "Οτι δὲν εἶν' ἄξιοι καμμιᾶς πίστεως, διότι συνέπραξαν καὶ συνεμέθεξαν τοῦ πεπραγμένου δόλου κατὰ τοῦ φορτωτοῦ.

6ον) "Οτι ὑπάρχουν τρεῖς ναῦται, ὡς ὁ Σπῦρος Κάντας, Κερκυραῖος, ὁ Πέτρος Σταυράκη Ροδέλης, Μυκόνιος, καὶ ὁ Γεράσιμος Καραβιάς, Μυκόνιος, οἵτινες ὁμολογοῦν ὅτι τὸ κριθάρι εἶναι τοῦ Τούρκου.

7ον) "Οτι ὁ ρηθεὶς πλοίαρχος ἐπαρουσίασεν ἀναφορὰν πρὸς τὴν Δημογεροντίαν Μυκόνου ὑπογραμμένην παρὰ τοῦ Ἰωάννου Μοσχονησιώτου διὰ τὸν Πέτρον Σταυράκη, καὶ παρὰ τοῦ Κοκοῦ Γάρα διὰ τὸν Γεράσιμον Καραβιά, διὰ τῆς ὁποίας φαίνεται ὅτι οἱ δύο ἐκ τῶν τριῶν μαρτυρησάντων ἐνώπιον τῆς Ἀστυνομίας Μυκόνου, ὃ τε Πέτρος Σταυράκη Ροδέλης καὶ ὁ Γεράσιμος Καραβιάς, μετατρέπουν τὴν ὁμολογίαν αὐτῶν τοῦ ὅτι τὸ κριθάρι εἶναι τουρκικὴ ἰδιοκτησία.

8ον) "Οτι ἡ ἀναφορὰ αὕτη εἶναι μὴδὲν καὶ κατὰ τὴν οὐσίαν καὶ κατὰ τὸν τύπον. Κατὰ τὴν οὐσίαν διότι πρέπει ν' ἀποδειχθοῦν τὰ νόμιμα αἷτια τῆς μετατροπῆς καὶ κανὲν δὲν ὑπάρχει ἀποδειγμένον. Κατὰ δὲ τὸν τύπον, διότι ἡ ἀναφορὰ εἶναι ὑπογραμμένη ἀπὸ ἄλλους καὶ ἀνεπικύρωτος.

9ον) "Οτι τελευταῖον ὁ Γεράσιμος Καραβιάς, ὑποβληθεὶς παρὰ τῆς Δημογεροντίας εἰς ἀντιπαράστασιν μετὰ τοῦ Ἀστυνόμου, ὡμολόγησεν ὅτι μετέτρεψε τὴν μαρτυρίαν του διὰ νὰ κάμῃ χάριν εἰς τὸν πλοίαρχον Μάστορα.

Περὶ δὲ τῆς ποσότητος τοῦ κριθαρίου διὰ τὴν ὁποίαν πρέπει ὁ πλοίαρχος νὰ εἶναι ὑπεύθυνος,

Ἡ Ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ:

"Οτι εἰς ἔλλειψιν παντὸς ἐγγράφου ὁ πλοίαρχος δὲν ἐμπορεῖ νὰ ὑποχρεωθῇ, εἰμὴ διὰ τὴν πωληθεῖσαν ποσότητα κοιλῶν 906 καὶ διὰ τὴν ποσότητα τριῶν κοιλῶν ληφθεῖσαν παρὰ τοῦ ναύτου Γεωργίου Γιακοπούλου, μολονότι εἶναι πιθανὸν ὅτι ἕκαστος τῶν ναυτῶν ἠκολούθησε τὸ παράδειγμα τοῦ Γιακοπούλου.

Περὶ δὲ τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ πλοίου, ὑποτιθεμένης ἀμφιβολίας, ἐὰν χωρὴ νὰ ληφθῶσι προφυλάξεις,

Ἡ Ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ:

1ον) "Οτι ἐπειδὴ τὰ δύο τρίτα φαίνεται ὅτι ἀνήκουν εἰς Χριστιανούς Ὁρθόδοξους, διὰ τὸ ὁποῖον τοὺς γίνεται χάρις ἐκ τῶν φυλαττομένων ἀρχῶν παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, μολονότι ὑπόκεινται εἰς τὸν τουρκικὸν ζυγόν, τὸ Δικαστήριον χρεωστεῖ: 1ον Ν' ἀπαιτήσῃ ἀσφάλειαν, ἐὰν τῷ ὄντι οἱ συνιδιοκτῆται εἶναι Χριστιανοὶ Ὁρθόδοξοι. 2ον Χρεωστεῖ νὰ ἐξασφαλίσῃ τοὺς ἀθώους, ὅταν ἐπαισθητῶς εἶναι ἀμφίβολος ἡ διαγωγὴ ἐνὸς πλοιάρχου, καθότι τὸ θαλάσσιον ἐμπόριον στηρίζεται εἰς τὴν καλὴν πίστιν καὶ εἰς τὴν συναλλήλως ἐκ τῆς ἀμοιβαίας ὠφελείας βοήθειαν, ἥτις ὠφέλεια προξενεῖται εἰς τοὺς λαοὺς ὅλους.

2ον) "Οτι ἡ ὁμολογία τοῦ πλοιάρχου περὶ τοῦ ὅτι ἔκαμε πωλητήριο οἰκονομικὸν τοῦ συντροφικοῦ πλοίου, δίδει μεγάλην ὑποψίαν περὶ τῆς διαγωγῆς του.

3ον) Παρατηρεῖ περὶ πλέον τὴν ὁμολογίαν ὅτι ἔλαβεν ἀπὸ τὸν Ν. Κεφαλᾶν 100 κολωνᾶτα χωρὶς νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ χρέος του, παρεκτραπείς ἀπὸ τὸν πλοῦν του.

4ον) Ὅτι ἠπάτησε τὸν ἐν Κύπρῳ Πρόξενον Ἀγγλον καὶ λαβὼν σημαίαν ἰονικὴν διὰ νὰ ὑπάγῃ μὲν εἰς τὴν πατρίδα του, παραστεινόμενος φυσικὰ ὑπήκοος Ἰονικός, ἔπειτα ὅμως τὴν κατεβίβασε ὑψώσας τὴν ἱεροσολυμικὴν σημαίαν.

5ον) Ὅτι δὲν ἐπῆρεν εἰς τὸ πλοῖόν του τὸν Τοῦρκον, ἀλλ' ὅτι τὸν ἐπῆρε ὁ Κεφαλληναῖος, παρ' αὐτοῦ μὲν ἐπονομαζόμενος Φωκᾶς, παρὰ δὲ τῶν ναυτῶν Ἰγγλέσης, διὰ τὸ ὅποιον ἀμφιβάλλεται, ἐὰν ὑπῆρξε τῶντι τὸ κεφαλλονιτικὸν πλοῖον.

6ον) Τὴν εἰς Χίον ἄφιξίν του καὶ τὴν κατάχρησιν τῶν ἀλλοτριῶν.

7ον) Τὸ εἰς Μύκονον καταφύγιόν του ὁμοῦ μὲ τ' ἀλλότρια καὶ μ' ἐξακολούθησιν τῆς καταχρήσεως.

Ὅλα ταῦτα πείθουν τὸ Δικαστήριον: 1ον Νὰ λάβῃ ἐξασφάλισίν τινα περὶ τῆς ἀληθοῦς ἰδιοκτησίας τοῦ πλοίου. 2ον Νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸν κεφαλιστὴν Ν. Κεφαλᾶν. 3ον Νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν ρηθέντα πλοίαρχον διὰ νὰ δικαιολογήσῃ ὅπου ἀνήκει, ὅτι ὁ Τοῦρκος δὲν εἰσέβῃ εἰς τὸ αὐτὸ πλοῖον, ἀλλὰ εἰς τὸ κεφαλλονιτικόν.

Ἐπομένως ἡ Ἐπιτροπὴ

Ἀποφασίζει:

1ον) Τὸ φορτίον ξυλικῆς τοῦ πλοιάρχου Ἀθανασίου Μάστορα ἐκλαμβάνεται ὡς ἰδιοκτησία τουρκικὴ καὶ δημεύεται.

2ον) Ὁ πλοίαρχος εἶν' ὑπόχρεως νὰ παραδώσῃ τὴν περιεχομένην εἰς τὴν δήλωσιν ποσότητα σανίδων 3.000 καὶ τράβων 20 καὶ νὰ πληρώσῃ ὅ,τι λείπει.

3ον) Τὸ φορτίον κριθάρι τοῦ αὐτοῦ πλοίου, ἐπειδὴ δὲν ἐδικαιολογήθη ὡς ἰδιοκτησία τοῦ πλοιάρχου, ἐκλαμβάνεται ἰδιοκτησία τουρκικὴ καὶ δημεύεται.

4ον) Ὁ πλοίαρχος ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὴν ποσότητα γροσίων 5096.10, συναχθέντων ἀπὸ τὴν πώλησιν τοῦ κριθαρίου, καὶ γρόσια 16.35 διὰ τὰ τρία κοιλὰ, τὰ ὅποια ὁ ναύτης Γ. Γιακόπουλος ὡμολόγησεν ὅτι ἔλαβεν.

5ον) Ὁ αὐτὸς πλοίαρχος ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τόκον 10% τὸν χρόνον, ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς πληρωμῆς, δι' ὅσας ποσότητας εἶναι ὑπόχρεως νὰ πληρώσῃ.

6ον) Ἀπὸ τὰ πληρωθησόμενα χρήματα ἡ Κυβέρνησις θέλει παρακαταθέσει τὴν ποσότητα γροσίων 2100, ποσότητα τοῦ συμφωνηθέντος ναύλου δι' ὁλόκληρον τὸ πλοῖον.

7ον) Διὰ βεβαίωσιν ὅτι τὸ πλοῖον ἀνήκει εἰς τὸν Χ' Νικόλα Ζαχαρία, Μυτιληναῖον, καὶ τὸν ἐν Δαμιᾷτη πραγματευτὴν Χαντσαντούρη καὶ ὅτι ἐν τρίτον ἀνήκει εἰς τὸν πλοίαρχον, θέλει γνωστοποιηθῇ διὰ προγράμματος εἰς τοὺς εἰρημένους ἔχοντας δίκαιον ἐπὶ τοῦ πλοίου, ὥστε ἐντὸς ἑξ μηνῶν νὰ ἐμφανισθῶσι διὰ νὰ δικαιολογήσουν τὴν ἰδιοκτησίαν των. Διαφυλάττονται δὲ τὰ δημόσια δίκαια, καὶ τούτων μὴ ὑπαρχόντων, διαφυλάττονται αἱ πρὸς ἀλλήλους ἀγωγαὶ τῶν μετόχων.

8ον) Τὸ πλοῖον ἐπομένως θέλει παραδοθῇ εἰς τὸν κατὰ τὰς Βορ. Κυκλάδας Ἐκτακτον Ἐπίτροπον διὰ νὰ τὸ φυλάττῃ μέχρι τῆς προσδιορισθείσης παρὰ τοῦ προηγηθέντος ἄρθρου προθεσμίας. Ἐὰν δ' ὁ Ἐκτακτος Ἐπίτροπος δύναται νὰ τὸ ἔχῃ εἰς κίνησιν, τὸν δίδεται ἡ ἐξουσία διὰ νὰ τὸ κάμῃ.

9ον) Θέλει ἐκτεθῇ πρόγραμμα πρὸς γνωστοποίησιν τοῦ ἐν Κύπρῳ Ν. Κεφαλᾶ, διὰ τὰ λάβῃ τὰ ὁποῖα ἐγκρίνει μέτρα.

10ον) Ὁ πλοίαρχος θέλει δώσῃ ἐγγύησιν περὶ τῆς διαμονῆς του ἐνταῦθα ἢ εἰς Μύκονον μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ 7ου ἄρθρου.

11ον) Ὁ αὐτὸς πλοίαρχος, δούς ἑτέραν ἐγγύησιν περὶ τῆς τιμῆς τοῦ πλοίου, θέλει δυνηθῇ τὰ τὸ ἐξαναλάβῃ.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν εἰκοστὴν Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἰω. Γ. Γιαννετᾶς

Ὁ Γραμματεὺς

Ἐδουάρδος Μάσσων

Ν. Γ. Παγκαλάκης

Γεώργιος Ἀθανασίου

Καταχωρηθεῖσα μὲν ἀπαράλλάκτως μὲ τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διευθυνθὲν πρωτότυπον, ἐπικυρωθεῖσα δὲ κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2519 διαταγὴν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ Γραμματεὺς

Ν. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 54

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Θεωρήσασα τὴν ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1828 διεύθυνσιν τῶν ἐγγράφων τοῦ τοσκανικοῦ βριγαντίνου «Ὁ Ἀ ρ ν ο ς» τοῦ πλοίαρχου Πέτρου, διευθυνθέντων παρὰ τοῦ Φροντιστηρίου πρὸς τὸ Δικαστήριον,

Θεωρήσασα τὴν ἀπὸ 22 Ὀκτωβρίου 1828 ἀναφορὰν τοῦ πλοίαρχου Κωνσταντίνου Νικοδήμου, δι' ἧς ἀναφέρει πρὸς τὸ Δικαστήριον, ὅτι κατέσχε τὸ ρηθὲν τοσκανικὸν βριγαντίνον ἔξω τῆς Τενέδου, διευθυνόμενον ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν διὰ Κωνσταντινούπολιν, μὲ φορτίον ρύζι, λινάρι καὶ ἄλλα εἶδη,

Θεωρήσασα τὴν ἀπὸ 8 Ὀκτωβρίου 1828 ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν τοῦ αὐτοῦ βριγαντίνου, δι' ἧς φαίνεται ὅτι ἀνεχώρησεν ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν διὰ Κωνσταντινούπολιν,

Θεωρήσασα τὸ ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1828 ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἰδιωτικὸν ναυλοσυμφωνητικόν, δι' οὗ ὁ Ἀνρίβας Ρωσσέτου ναυλῶνει τὸ ρηθὲν βριγαντίνον διὰ Κωνσταντινούπολιν μὲ ναῦλον τάλληρα 650,

Θεωρήσασα δύο φορτωτικά ἀπὸ 7 Ὀκτωβρίου 1828, δι' ὧν φαίνεται ὅτι ὁ Ἀνρίβας Ρωσσέτου, ὑπήκοος Τοσκᾶνος, ἐφόρτωσεν ἐπὶ τοῦ ρηθέντος βριγαντίνου διὰ